

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ/νσις : Ἰωάννου Γενναδίου 14 – 115 21, Ἀθήναι
Τηλ. 210-72.72.204, Fax 210-72.72.210, e-mail: contact@ecclesia.gr

Πρωτ. 1430
Ἀριθμ. Ἀθήνησι τῇ, 16ῃ Μαρτίου 2022
Διεκπ. 464

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 3058

Πρὸς
τὸ Χριστεπώνυμο Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Περὶ τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων»

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Τρίτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν σήμερα καὶ καθὼς βρισκόμαστε ἤδη στὸ μέσο τῶν πνευματικῶν ἀγώνων τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία προβάλλει τὸ πολυτιμότερο κόσμημά της, τὸ ἀκαταμάχητο ὄπλο της, τὸν Τίμιον καὶ Ζωοποιὸ Σταυρὸ τοῦ Κυρίου. Ὁ Πανάγιος Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος προβάλλεται ἐνώπιόν μας, ὄχι μόνο γιὰ νὰ Τὸν προσκυνήσουμε καὶ νὰ λάβουμε δύναμη στὸν ἀγώνα τῆς νηστείας, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἀναλογισθοῦμε τὸ δικό μας χρέος· τὴν κλήση ποὺ ἀπευθύνει ὁ Θεὸς σὲ κάθε πιστὸ μαθητὴ του: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι» (Μκ. 8, 34)· «ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθήσει ὡς μαθητῆς μου, ἅς διακόψει κάθε σχέση μὲ τὸν κακὸ καὶ διεφθαρμένο ἑαυτό του, μὲ σταθερὴ τὴν ἀπόφαση νὰ σηκώσει σταυρό, νὰ ὑποστῇ κάθε δοκιμασία, ἀκόμη καὶ θάνατο, καὶ τότε νὰ μὲ ἀκολουθήσει».

«Ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ»: Ὁ Κύριος ζητάει ἀπὸ τοὺς μαθητὲς του τὴν τέλεια αὐταπάρνηση· νὰ σηκώσουν τὸν σταυρὸ τους μὲ ἀπόφαση θανάτου. Ποιὸς ὅμως εἶναι αὐτὸς ὁ σταυρὸς ποὺ καλεῖται νὰ ἀναλάβει κάθε πιστὸς μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ;

Εἶναι πρῶτιστα ἡ νέκρωση τῶν παθῶν καὶ τῶν σαρκικῶν φρονημάτων. «Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις» (Γαλ. ε' 24), σημειώνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Αὐτὸς ποὺ ἀνήκει πραγματικὰ στὸν Χριστὸ ἀγωνίζεται νὰ ἀποκόψει ὀριστικὰ τὶς ἁμαρτωλὲς συνήθειες, τὰ πάθη καὶ τὰ ἐλαττώματα ποὺ ἔχουν ριζώσει βαθιὰ μέσα στὴν ψυχὴ του· τὴν ζήλεια, τὸν φθόνον, τὸ ψέμα, τὴν ἀπάτη, τὴν κατάκριση, τὴν πλεονεξία, τὴν φιλη-

δονία, τὴν φιλαργυρία, ὅλα δηλαδή ἐκεῖνα ποὺ διατηροῦν μέσα του ζωντανὸ τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο καὶ ἀφήνουν νὰ κυριαρχεῖ τὸ ἐγὼ του.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν νέκρωση τῶν παθῶν, ποὺ εἶναι ἐκούσιος σταυρὸς γιὰ τὸν πιστό, ὑπάρχει καὶ ὁ ἀκούσιος σταυρὸς, ποὺ καλεῖται νὰ σηκώσει μὲ τὴν ἴδια ἀφοσίωση καὶ αὐταπάρνηση. Πρόκειται γιὰ τὶς θλίψεις καὶ τὶς δοκιμασίες τῆς ζωῆς· μιὰ ξαφνικὴ ἀποτυχία, ἓνα ἀξεπέραστο κατὰ τὰ ἀνθρώπινα δεδομένα πρόβλημα, μία ὀλοφάνερη ἀδικία, μία ἀνίατη ἀσθένεια, ἓνα ἀβάσταχτο πένθος. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ δέχεται νὰ σηκώσει ἓνα τέτοιο σταυρὸ ὅχι μὲ ἀντίδραση ἐσωτερικὴ οὔτε μὲ παθητικὴ ἀποδοχή, ἀλλὰ πρόθυμα καὶ καρτερικά, μὲ εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεό. Ἀλλωστε γνωρίζει ὅτι αὐτὸς ποὺ τοῦ τὸν δίνει δὲν εἶναι κάποιος ποὺ ὀρίζει σταυρὸ γιὰ τοὺς ἄλλους μόνο, ἀλλὰ Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος πρῶτος τὸν ἐβάστασε· μάλιστα δὲ Σταυρὸ τέτοιας ὀδύνης, ποὺ κανεὶς ἄνθρωπος δὲν ἔχει ἀναλάβει καὶ οὔτε πρόκειται ποτὲ νὰ ἀναλάβει.

Ἡ ζωὴ, λοιπόν, τοῦ χριστιανοῦ εἶναι συνυφασμένη μὲ τὸν σταυρὸ, τὸν ὁποῖον καλεῖται νὰ σηκώσει κάθε πιστός, ἐὰν θέλει νὰ εἶναι γνήσιος μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ. Ἰδιαιτέρως ὅμως συνυφασμένη μὲ τὸν σταυρὸ εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ Κληρικοῦ. Καὶ τοῦτο διότι ὁ Κληρικός, οἰουδήποτε βαθμοῦ, εἶναι ἡ ἀδιάκοπη παράταση τῆς ζωῆς τοῦ Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ.

Ἡ ἱερωσύνη ποὺ φέρει, τὸ μέγα τοῦτο μυστήριον καὶ ὑπεργήινο λειτούργημα, δὲν περιβάλλεται μόνο ἀπὸ οὐράνια λαμπρότητα καὶ δόξα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ σταυρώσιμα δάκρυα καὶ θλίψεις. Μία πρώτη ἐντύπωση αὐτῆς τῆς πραγματικότητος λαμβάνει ὁ νεοχειροτονηθεὶς ἱερεὺς κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς χειροτονίας του, ὅταν δεχόμενος ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἀρχιερέως τὴν ἱερὰ παρακαταθήκη, τὸ τίμιο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, στέκεται πίσω ἀπὸ τὴν ἀγία Τράπεζα, ἀκριβῶς κάτω ἀπὸ τὸν Ἐσταυρωμένο. Τὴν ὥρα ἐκείνη ὁ ἱερεὺς εἰσέρχεται στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς θυσίας. Τοῦτο τὸ γεγονὸς δίνει τὸ νόημα πιά τῆς ἱερατικῆς του ζωῆς. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὕτη θὰ σηκώνει πολλοὺς σταυροὺς, μὲ πρῶτο τὸν δικό του, τὸν προσωπικό, ποὺ εἶναι καὶ ὁ πιὸ βαρὺς.

Πρῶτος ὁ ἱερεὺς, ὡς ὑπόδειγμα τῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς, καλεῖται νὰ ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό του· νὰ ἀποβάλει τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο· νὰ αὐτοσταυρωθεῖ. Ἔχει καὶ αὐτὸς ἀδυναμίες, κοσμικὲς ἐπιθυμίες, πειρασμικὲς ἐπιθέσεις. Πρέπει ὅμως νὰ τὶς σταυρώσει. Καὶ ἡ σταύρωση αὕτη ἀπαιτεῖ ἀγώνα, πάθος, πικρὸ ποτήριον, θάνατον, φέρει ὅμως τὴν προσωπικὴ του ἀνάσταση.

Ἀλλὰ ἔχει καὶ ἄλλους σταυροὺς νὰ σηκώσει· τόσους μάλιστα, ὅσοι καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ φέρει στὸ πετραχήλι του. Καθένας μὲ τὴν κρίση του, μὲ τὰ προβλήματα του, μὲ τὶς συκοφαντίες του, μὲ τὶς εἰρωνεῖες του, μὲ τὶς ἀσθενεῖές του, μὲ τὴν ἀδιαφορία του, μὲ τὶς προσωπικὲς του ἀδυναμίες, τοῦ φορτώνει καὶ ἓνα σταυρὸ. Πρέπει ὅλους αὐτοὺς τοὺς σταυροὺς νὰ τοὺς κρατήσῃ μὲ ὑπομονή, μὲ πραότητα,

μὲ ἀγάπη μέχρι θανάτου, «ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη» (Ἄσμα 8,6).

Ὅλα δὲ αὐτά, διατυπούμενα ἐν λόγῳ σήμερα, τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, κατὰ τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θέσπισε νὰ τιμᾷ καὶ νὰ προβάλλει τὶς Ἱερατικὲς Κλήσεις, δίνουν τὴν εὐκαιρίαν σὲ ὅλους μας νὰ ἀναλογισθοῦμε τὴν πρέπουσα στάση μας ἀπέναντι στὴν Ἱερωσύνη καὶ τοὺς Ἱερεῖς μας, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι σὲ ἐκείνους τοὺς νέους ποὺ ἔχουν τὴν κλίση τῆς Ἱερωσύνης ἐμφυτευμένη ἀπὸ τὸν Θεὸ μέσα στὴν ὑπαρξὴ τους. Χρέος ὅλων μας νὰ σεβόμαστε καὶ νὰ τιμοῦμε τὸ ὑπερμέγιστο μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης, τὸ ὁποῖο ἀπεργάζεται τὴν σωτηρίαν μας· νὰ προσευχόμαστε γιὰ τοὺς ἱερεῖς μας, ὥστε ὁ Θεὸς νὰ τοὺς χαρίζει δύναμιν νὰ σηκώνουν ἀγόγγυστα τοὺς σταυροὺς τους καὶ φωτισμὸ νὰ ὑπηρετοῦν θεαρέστως τὸ πανάγιον Θυσιαστήριον καὶ τὸ ποιμνιὸν τους· νὰ ἐνθαρρύνουμε τέλος καὶ νὰ ἐπαινοῦμε τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ καταστοῦν λειτουργοὶ τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐλέγχοντας συγχρόνως μὲ διάκρισιν ὅσους τὰ ἀπαξιῶνουν καὶ τὰ ἀπογοητεύουν. Ἔτσι θὰ γίνουμε καὶ ἐμεῖς ὡς ἄλλοι Κυρηναῖοι, οἱ ὁποῖοι θὰ βοηθοῦμε τοὺς ἤδη χειροτονημένους Κληρικούς, καθὼς καὶ τοὺς μελλοντικούς, στὴν ἄρση τοῦ σταυροῦ τους· ἀλλὰ, τὸ κυριώτερον, θὰ ἀποδίδουμε μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν τὴν ἀληθινὴν λατρείαν σὲ Ἐκεῖνον ποὺ δίδει τοὺς ποιμένες στὴν Ἐκκλησίαν Του· στὸν Ἑσταυρωμένον καὶ Ἀναστάντα Κύριον.

Καλὸ ὑπόλοιπον τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς!

† Ὁ Ἀθηνῶν **ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ**, Πρόεδρος
† Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος
† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας Θεόκλητος
† Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος
† Ὁ Σερρών καὶ Νιγρίτης Θεολόγος
† Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος
† Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας Ἰωήλ
† Ὁ Ἀργολίδος Νεκτάριος
† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων Τιμόθεος
† Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος Κωνσταντῖνος
† Ὁ Κεφαλληνίας Δημήτριος
† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Χρυστόστομος
† Ὁ Καρπενησίου Γεώργιος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος